

КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДУ УКРАЇНИ

вулиця Жилианська, 14, Київ, 01033

Галецький Валерій Петрович

про тлумачення абз. 3 ч. 2 ст. 7, п. 2, ч. 1 ст. 9, п. 10 ч. 1 ст. 10 Закону України «Про прокуратуру» про повноваження Генерального прокурора України створювати військові прокуратури на правах регіональної прокуратури

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

На розгляді міського суду області знаходиться кримінальна справа за обвинуваченням Галецького В.П. у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 1 ст. 121, ч. 2 ст. 146, ч. 4 ст. 296 КК України.

З 08.10.2015 року обвинувачений Галецький В.П. утримується під вартою.

Постановою військового прокурора сил АТО від 03.12.2015 року клопотання старшого слідчого СВ військової прокуратури сил АТО задоволено і продовжено строк досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12014050220001411 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 121, ч. 2 ст. 410, ч. 2 ст. 347, ч. 4 ст. 296, ч. 2 ст. 146 КК України до чотирьох місяців, тобто до 08.02.2016 року.

Постановою заступника військового прокурора сил АТО від 29.01.2016 року клопотання старшого слідчого СВ військової прокуратури сил АТО задоволено і продовжено строк досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12014050220001411 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 121, ч. 2 ст. 410, ч. 2 ст. 347, ч. 4 ст. 296, ч. 2 ст. 146 КК України до шести місяців, тобто до 08.04.2016 року.

Генеральний прокурор України наділений повноваженнями для створення прокуратури з правами місцевої прокуратури, тому, являючись керівником військової прокуратури АТО, яка відповідно до закону діє на правах місцевої прокуратури, прокурор сил АТО та його заступник перевищили повноваження прокурора місцевої прокуратури і винесли незаконні постанови про продовження строку досудового розслідування відповідно до 4 та 6 місяців.

Наказом Генерального прокурора України від 17.08.2015 року створено військову прокуратуру сил антитерористичної операції на правах регіональної прокуратури.

Відповідно до ст. 123 Конституції України організація і порядок діяльності органів прокуратури України визначаються законом.

Згідно ст. 7 Закону України «Про прокуратуру» систему прокуратури України становлять:

- 1) Генеральна прокуратура України;
- 2) регіональні прокуратури;
- 3) місцеві прокуратури;
- 4) військові прокуратури;
- 5) Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

До військових прокуратур належать Головна військова прокуратура (на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України), військові прокуратури регіонів (на правах регіональних), військові прокуратури гарнізонів та інші військові прокуратури (на правах місцевих), перелік яких визначається в Додатку до цього Закону.

У разі якщо в силу виключних обставин у певних адміністративно-територіальних одиницях не діють органи прокуратури України, які мають здійснювати там нагляд, за рішенням Генерального прокурора України виконання їх функцій може покладатися на військові прокуратури.

Утворення, реорганізація та ліквідація військових прокуратур, визначення їх статусу, компетенції, структури і штатів здійснюються Генеральним прокурором України.

Відповідно до «Переліку і територіальної юрисдикції місцевих та військових прокуратур» до військових прокуратур відносяться інші військові прокуратури (**на правах місцевих**), які створюються в умовах особливого періоду, надзвичайного стану або **проведення антитерористичної операції** та в силу інших виключних обставин.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про прокуратуру» Генеральний прокурор України:

1) представляє прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями, а також прокуратурами інших держав та міжнародними організаціями;

2) організовує діяльність органів прокуратури України, у тому числі визначає межі повноважень Генеральної прокуратури України, регіональної та місцевих прокуратур в частині виконання конституційних функцій;

3) призначає прокурорів на адміністративні посади та звільняє їх з адміністративних посад у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

4) у встановленому цим Законом порядку на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів приймає рішення про застосування

до прокурора Генеральної прокуратури України, прокурора регіональної чи місцевих прокуратур дисциплінарного стягнення або щодо неможливості подальшого перебування їх на посаді прокурора;

5) призначає на посади та звільняє з посад прокурорів Генеральної прокуратури України у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

6) у десятиденний строк із дня вивільнення посади повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів про наявність вакантної або тимчасово вакантної посади у Генеральній прокуратурі України;

6¹) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступниками Генерального прокурора України;

7) затверджує акти з питань щодо внутрішньої організації діяльності органів прокуратури;

8) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Генеральної прокуратури України;

9) затверджує загальні методичні рекомендації для прокурорів з метою забезпечення однакового застосування норм законодавства України під час здійснення прокурорської діяльності;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

Генеральний прокурор України видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень, у межах своїх повноважень, на основі та на виконання Конституції і законів України.

Згідно ст. 10 Закону України «Про прокуратуру» у системі прокуратури України діють регіональні прокуратури, до яких належать прокуратури областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя.

Регіональну прокуратуру очолює керівник регіональної прокуратури - прокурор області, Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, який має першого заступника та не більше трьох заступників.

Відповідно до ст. 12 Закону України «Про прокуратуру» у системі прокуратури України діють місцеві прокуратури, перелік та територіальна юрисдикція яких визначається в Додатку до цього Закону.

Місцеву прокуратуру очолює керівник місцевої прокуратури, який має першого заступника та не більше двох заступників.

Відповідно до ч. 2 ст. 303 КПК України скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314 - 316 цього Кодексу.

Відповідно до ч. 2 ст. 1 КПК України кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Кодексу та інших **законів** України.

Згідно ст. 294 КПК України якщо внаслідок складності провадження неможливо закінчити досудове розслідування кримінального проступку (дізнання) у строк, зазначений у пункті 1 частини першої статті 219 цього Кодексу, він може бути

продовжений в межах строку, встановленого пунктом 1 частини другої статті 219 цього Кодексу, районним (міським) або іншим прирівняним до нього прокурором.

Якщо досудове розслідування злочину (досудове слідство) неможливо закінчити у строк, зазначений у пункті 2 частини першої статті 219 цього Кодексу, він може бути продовжений в межах строків, встановлених пунктами 2 та 3 частини другої статті 219 цього Кодексу:

1) до трьох місяців - керівником місцевої прокуратури;

2) до шести місяців - керівником регіональної прокуратури або його першим заступником чи заступником;

3) до дванадцяти місяців - Генеральним прокурором України чи його заступниками.

Строк досудового розслідування злочину може бути продовжений до трьох місяців, якщо його неможливо закінчити внаслідок складності провадження, до шести місяців - внаслідок особливої складності провадження, до дванадцяти місяців - внаслідок виняткової складності провадження.

Відповідно до ст. 296 КПК України прокурор задовольняє клопотання та продовжує строк досудового розслідування, якщо переконається, що додатковий строк необхідний для отримання доказів, які можуть бути використані під час судового розгляду, або для проведення чи завершення проведення експертизи, за умови що ці дії не могли бути здійснені чи завершені раніше з об'єктивних причин.

Якщо прокурор задовольняє клопотання слідчого, прокурора, він визначає новий строк досудового розслідування. Прокурор зобов'язаний визначити найкоротший строк, достатній для потреб досудового розслідування.

Генеральний прокурор України перевищив повноваження надані йому законом та створив військову прокуратуру сил АТО на правах регіональної прокуратури, військовий прокурор сил АТО і його заступник порушили права підозрюваного Галецького В.П. та його захисника і з перевищенням повноважень наданих законом продовжили строк досудового розслідування до 6 місяців, що потягло за собою незаконне тримання підозрюваного під вартою.

Стороною захисту до початку підготовчого провадження керуючись ст. 303, 314-316 КПК України подано скаргу на дії прокурора в якій захисник просив:

1. Визнати незаконною і скасувати постанову прокурора сил АТО

від 03.12.2015 року про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні № _____ за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 121, ч. 2 ст. 410, ч. 2 ст. 347, ч. 4 ст. 296, ч. 2ст. 146 КК України до чотирьох місяців, тобто до 08.02.2016 року (а.с. 114 т. 7).

2. Визнати незаконною і скасувати постанову заступника військового прокурора сил АТО

від 29.01.2016 року про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні № _____ за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115, ч. 1 ст. 121, ч. 2 ст. 410, ч. 2 ст. 347, ч. 4 ст. 296, ч. 2ст. 146 КК України до шести місяців, тобто до 08.04.2016 року (а.с. 144 т. 7).

При розгляді скарги, сторона обвинувачення просила в задоволенні скарги відмовити посилаючись на приписи абзацу третього ч. 2 ст. 7 Закону України «Про прокуратуру» про право Генерального прокурора України утворити, реорганізувати та ліквідувати військові прокуратури, визначати їх статус, компетенцію, структуру і штати.

Ухвалою підготовчого судового засідання від 17.06.2016 року м'єський суд області в задоволенні скарги відмовив посилаючись на право Генерального прокурора створювати військову прокуратуру сил АТО на правах регіональної.

Керівник військової прокуратури сил АТО виконуючи в кримінальному процесі повноваження регіональної прокуратури продовжує строки досудового розслідування до шести місяців чим порушує права підозрюваних і в інших кримінальних провадженнях.

Таким чином, виникла необхідність в офіційному тлумаченні положень Закону України «Про прокуратуру» щодо повноважень Генерального прокурора України створювати військові прокуратури на правах регіональної прокуратури.

Без тлумачення вказаних норм, слідчі судді і суд не можуть вирішувати питання про права і обов'язки учасників кримінального провадження у відповідності до приписів закону.

На підставі ст. 42 Закону України «Про Конституційний суд України», прошу надати офіційне тлумачення абз. 3 ч. 2 ст. 7, п. 2, ч. 1 ст. 9, п. 10 ч. 1 ст. 10 Закону України «Про прокуратуру» чи має повноваження Генеральний прокурор України створювати військові прокуратури на правах регіональної прокуратури.

Додаток: копія скарги

копія ухвали від 17.06.2016 року

копія постанови від 03.12.2015 року

копія постанови від 29.01.2016 року

«13» 07 2016 року

В.П. Галецький